

Číslo jednací: KUJI 50359/2017

Rozhodnutí

o odvolání
ze dne 9. 6. 2017

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Účastníci řízení:

Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor sekretariátu hejtmána (dále jen „krajský úřad“) jako příslušný nadřízený orgán dle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání

ze dne 21. 6. 2017 rozhodnutí Obce Fryšava pod Žákovou horou, Fryšava pod Žákovou horou 9, 592 04 Fryšava pod Žákovou horou (dále jen „povinný subjekt“), č. j. neuvedeno ze dne 9. 6. 2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 31. 5. 2017 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a v souladu s ustanovením § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím za použití § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl v odvolacím řízení takto:

Odvolání

s e

z a m í t á

a

napadené rozhodnutí Obce Fryšava pod Žákovou horou, Fryšava pod Žákovou horou 9, 592 04 Fryšava pod Žákovou horou, č. j. neuvedeno ze dne 9. 6. 2017, o odmítnutí žádosti

Odůvodnění

I.

Jak vyplývá ze spisového materiálu, dne 1. 6. 2017 podal žadatel povinnému subjektu dle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím žádost o poskytnutí informace, která směřovala k poskytnutí:

- vyúčtování právních služeb za období červen 2016 až květen 2017 včetně;
- rozpisu všech právních služeb po jednotlivých úkonech, kdy byly úkony činěny a po jak dlouhou dobu (a to včetně vyúčtování, popř. faktury);
- jednotlivých smluv na samostatnou právní službu od června 2016 do května 2017 včetně, dále objednávek takových právních služeb učiněných povinným subjektem.

Povinný subjekt dne 9. 6. 2017 vydal v souladu s § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, které bylo žadateli doručeno dne 12. 6. 2017. Důvodem neposkytnutí informace byla šikanóznost žádosti o poskytnutí informace, a to ve světle žadatelem podaných žádostí o poskytnutí informace ze dne 14. 7. 2016, 10. 8. 2016, 23. 9. 2016, 7. 11. 2016, 1. 2. 2017, 20. 2. 2017, resp. „sdělení“ ze dne 23. 2. 2017, které byly v souvislosti s podanou žádostí o poskytnutí informace v přímé souvislosti a měly vliv na posouzení její šikanóznosti.

Povinný subjekt v odůvodnění tohoto rozhodnutí poukazuje na skutečnost, že (cit.): „(ž)adatel působil v pozici starosty obce Fryšava pod Žakovou horou po dobu 16 let, kdy jeho funkční období skončilo k 7. 11. 2014. Žadatel je od této doby pravidelným kritikem „nového“ vedení obce. Mezi „novým“ a „starým“ vedením obce dochází k názorovým neshodám; aktuálně je vedeno trestní řízení ve věci výstavby kanalizace a čističky v obci realizované za doby působení žadatele ve funkci statutárního orgánu obce Fryšava (TŘ vedené PČR SKPV OHK Žďár nad Sázavou, č.j. KRPJ-4986-338/TČ-2015-161481).

Žadatel se prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb., a to již od roku 2016, opakovaně domáhá poskytování různých informací. Zpravidla žadatel žádá o informace související s předmětným trestním stíháním, či informace, které souvisejí s běžným chodem (každé) obce a výkonem její samostatné působnosti (např. náklady na údržbu obce či na právní služby). Již několikrát se ukázalo, že poté, co žadatel získá informace dle zákona, tyto subjektivně vyhodnotí a dále používá především jako podklady pro své „dopisy občanům obce“, ve kterých poukazuje na „nesprávné“ praktiky stávajícího vedení obce a používá je k jednostranné obhajobě kroků, které v roli starosty obce učinil.

Povinný subjekt ve výše uvedeném jednání povinného subjektu, tj. v opakovaných žádostech o informace, které využívá zejména jako nástroj kritiky stávajícího vedení obce Fryšava, spatřuje šikanózní výkon práva na informace. Šikanu a zneužití práva žadatelem povinný subjekt spatřuje především tedy v uvedených, výše popsanych, motivech jednání žadatele, které ač se mohou na první pohled zdát skryté, jsou projeveny v tzv. formálních znacích žadatelových žádostí (obsah, četnost a systematičnost žádostí, jakož i následné použití informací získaných na jejich základě).“

Povinný subjekt dodává, že si je vědom svých povinností dle zákona o svobodném přístupu k informacím a že žádosti žadatele doposud bez dalšího vyřizoval. Žadatel je však opakovaně

s jejich vyřízení nespokojený a vyřízení napadá dopisy a stížnostmi či odvoláními, které jsou zasílány odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Povinný subjekt podotýká, že pro obec s jedním zaměstnancem pro vyřizování administrativy je neustálé vyřizování opakovaných žádostí žadatele a jeho vyjádření a sdělení k již vyřízeným žádostem neúměrnou administrativní zátěží i vzhledem k velkému rozsahu žadatelem požadovaných informací.

Žadatel proti rozhodnutí povinného subjektu podal dne 22. 6. 2017 odvolání, ve kterém napadá rozhodnutí o odmítnutí žádosti v celém rozsahu.

Žadatel argumentuje, že odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace v žádném případě neobstojí, jelikož povinný subjekt nemá ze zákona právo žádným způsobem omezovat nebo kontrolovat nakládání žadatele s poskytnutými informacemi. Dle jeho názoru není povinný subjekt zásadně oprávněn hodnotit způsob využití žadatelům poskytnutých informací, přičemž závěr povinného subjektu o šikanóznosti žádosti o poskytnutí informace je pouze subjektivním názorem povinného subjektu, kdy však tato skutečnost nemá žádný vliv na to, zda povinný subjekt žádané informace poskytne, či neposkytne.

Na základě výše uvedeného navrhuje žadatel, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí pro rozpor s právními předpisy zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Krajský úřad obdržel postoupené odvolání dne 8. 7. 2017 společně se správním spisem a vyjádřením v předkládací zprávě povinného subjektu. Povinný subjekt v daném případě dospěl k závěru, že byly naplněny tzv. materiální znaky pro neposkytnutí informace (odmítnutí žádosti) z důvodu zneužití práva na informace žadatelem. U osoby žadatele povinný subjekt z důvodů uvedených v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí spatřuje naplnění znaků zneužití práva, a to ve formě velkého množství žádostí žadatele ve spojení s osobním postojem žadatele k povinnému subjektu a k požadovaným informacím. Povinný subjekt shledává žadatelův výkon práva kverulacním a zjevně šikanózním, mající důsledky, které popírají smysl i účel práva na svobodný přístup k informacím (k tomu shodně viz judikatura NSS - např. rozsudek ze dne 26.10.2011, č.j. 7 As 101/2011 - 66).

Povinný subjekt dodává, že ačkoliv zákon o svobodném přístupu k informacím nezakotvuje jako speciální důvod pro neposkytnutí informace (odmítnutí žádosti) zneužití práva na informace žadatelem, soudní judikatura Nejvyššího správního soudu odmítnutí žádosti z tohoto důvodu připouští a chápe jej jako tzv. faktický důvod, (shodně i např. metodické doporučení Ministerstva vnitra ze dne 1. 11. 2015 k zákonu o svobodném přístupu k informacím). V dalším povinný subjekt odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Jako seznam příloh spisového materiálu doplnil povinný subjekt následující položky:

- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 14. 7. 2016;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 10. 8. 2016;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 23. 9. 2016;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 7. 11. 2016;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 1. 2. 2017;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele ze dne 20. 2. 2017;
- kompletní spisový materiál k žádosti žadatele „Sdělení“ ze dne 23. 2. 2017;
- kompletní spisový materiál k Stížnosti žadatele ze dne 15. 5. 2017;

- dopisy žadatele adresované občanům obce Fryšava pod Žákovou horou, umístěné do všech poštovních schránek v obci v období od března 2015 do června 2017 (5 dokumentů).

II.

Krajský úřad v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu na základě odvolání žadatele přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a k věci uvádí následující:

Právo na informace je zaručeno dle článku 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), kdy každý má právo svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu, avšak toto právo má své limity. Ty jsou vyjádřeny v článku 17 odst. 4 Listiny, kde lze toto právo omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Zákon o svobodném přístupu k informacím upravuje pravidla přístupu k informacím, které jsou v držení povinných subjektů. Jde o právní normu zajišťující právo veřejnosti na informace, které mají povinné subjekty k dispozici. Povinný subjekt neposkytne informace pouze v případech vymezených zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Krajský úřad však upozorňuje, že právo na informace není právem bezbřehým. Stejně o tom hovoří i Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. III. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002:

„Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil.“

Nelze si představit, že oblast poskytování informací bude vzhledem ke kusé právní úpravě jednoduchou záležitostí, i zde jsou napínány limity výkladů Listiny a zákonných norem tuto oblast rozvíjejících. Na to reaguje i judikatura, příkladmo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 101/2011-66 ze dne 26. 10. 2011, který uvádí: (cit.): *„Judikatura Nejvyššího správního soudu setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné správě je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.“*

Povinný subjekt posoudil žadatelem podané žádosti o poskytnutí informace z let 2015 až 2017 a dovodil, že žadatel svého práva na informace zneužívá, protože není možné dalším takovým žádostem vyhovět a přiznat jim zákonnou ochranu.

Slovo šikana odvozuje svůj původ ve francouzském „chicane“, což znamená „zlomyslné obtěžování, týrání, sužování, pronásledování, byrokratické lpění na literě předpisů. Lze jím rovněž chápat i malicherný spor, z něhož se postupem času stává systematické trýznění. Jedním z obecných znaků šikany je skutečnost, že se jedná o záměrnou a opakovanou činnost. Šikana se tak stává druhem týrání, které posiluje pocit moci nad obětí. Šikana tak může akcelarovat do systematického zneužívání moci.

Zneužitím práva (abusus iuris) je dle odborné literatury chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného; specifickým případem zneužití práva je šikanózní chování, resp. šikanózní výkon práva, které spočívá v tom, že někdo vykonává své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu (srovnej KNAPP, Viktor. Teorie práva. Praha: C. H. Beck, 1995. s. 184).

S ohledem na okolnosti krajský úřad souhlasí s povinným subjektem, že v uplatňování práva žadatele na informace shledává znaky šikanózního jednání, které samo o sobě nepožívá právní ochrany na jeho další výkon. Krajský úřad ze spisového materiálu sleduje snahu žadatele postupně zahlcovat povinný subjekt, jeho činnost paralyzovat a následně vydávat informace svědčící o skutečnostech, že povinný subjekt nekoná v takové kvalitě a v zákonem stanovených lhůtách, o čemž informuje občany soukromými letáky na obhajobu svých tvrzení.

Krajský úřad v tomto žadatelově jednání spatřuje šikanu povinného subjektu, kde jsou informace používány výhradně v rámci politické soutěže žadatele v osobě bývalého starosty, a to zejména ve snaze působit dezinformace o chodu obce a dalšímu rozštěpení občanů na dva tábory, o čemž svědčí i zprávy ze sdělovacích prostředků; namátkou lze uvést následující odkazy internetových adres, které referují o zapojení bývalého starosty Ing. Fialy, resp. žadatele, do celkového dění v obci Fryšava pod Žákovou horou:

http://jihlava.idnes.cz/spor-starostu-o-kanalizaci-ve-frysava-na-zdarsku-fbm-/jihlava-zpravy.aspx?c=A160613_2253000_jihlava-zpravy_mv

http://jihlava.idnes.cz/frysava-hrozi-ze-bude-muset-vratit-dotaci-fgb-/jihlava-zpravy.aspx?c=A151104_2203182_jihlava-zpravy_evs

http://jihlava.idnes.cz/vymena-nazoru-zadluzena-obec-frysava-na-zdarsku-fua-/jihlava-zpravy.aspx?c=A160711_2258883_jihlava-zpravy_evs

http://jihlava.idnes.cz/frysava-na-zdarsku-je-zadluzena-dno-/jihlava-zpravy.aspx?c=A160913_2272841_jihlava-zpravy_evs

http://jihlava.idnes.cz/frysava-na-zdarsku-je-zadluzena-dno-/jihlava-zpravy.aspx?c=A160913_2272841_jihlava-zpravy_evs

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/frysava-ma-zaplatit-30-milionu-korun-za-chyby-pri-dotovane-s/r~f2e22270752111e6a3e5002590604f2e/?redirected=1500904799>

http://zdarsky.denik.cz/zpravy_region/volby-ve-frysava-budou-pouze-formalitou-viteze-uz-maji-dnes-20150809.html

<https://www.novinky.cz/domaci/405023-kanaly-hleda-policie-nad-zdarskou-vesnici-se-vznasi-bankrot.html>

https://www.irozhlas.cz/regiony/frysava-pod-zakovou-horou-hrozi-ze-se-zaradi-mezi-nejzadluzenejsi-obce-v-cesku_201510261002_kwinklerova

https://www.irozhlas.cz/regiony/male-obci-na-zdarsku-hrozi-90milionova-pokuta-vazne-porusila-podminky-dotace_201605300600_mhromadka

Z výše uvedeného vyvěrá motiv žadatele nepoužívat informace získané od povinného subjektu ke kontrole hospodaření územních samosprávných celků, avšak výhradně je užívat k osobním atakům na současné vedení povinného subjektu za účelem dalšího zneužívání práva na informace. Takové jednání ochranu práva nezasluhuje a proto spadá do výluky, která není

zákonem výslovně předpokládána, avšak byla vyslovena a dovozena judikaturou Nejvyššího správního soudu, potažmo Ústavního soudu.

Odborná literatura se také dotýká oblasti závadného výkonu práva na informace, resp. jeho zneužití (cit.): „V praxi jsou obvykle za takové šikanózní žadatele považováni žadatelé, kteří podávají velké množství žádostí nebo kteří se opakovaně domáhají poskytnutí velkého množství informací. K označení žadatele jako osoby zneužívající právo na informace však taková kritéria nelze považovat za dostačující, neboť zákon množství informací ani podávaných žádostí jednotlivými žadateli nelimituje, naopak s nimi „mlčky“ počítá, když umožňuje prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací i uplatnění úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (např. žadatel, který se zajímá o určitý globální problém, jistě bude zcela legitimně podávat velké množství žádostí vztahujících se k tomuto tématu a sotva bude možné jeho postup a priori považovat za zneužití práva na informace, když veškeré jím „poptávané“ údaje mají společného jmenovatele). Obecně proto lze říci, že o zneužití práva na informace půjde jen tehdy, jestliže k tomuto „množstevnímu“ aspektu přistoupí i určitý další faktor, jenž bude zcela nepochybně indikovat zneužívání tohoto práva.“ (srovnej FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Linde, 2012, str. 649 - 650).

Tím, že žadatel jakožto bývalý starosta povinného subjektu sbíral informace vzniklé i za dobu jeho působení v čele povinného subjektu a tyto informace používal v rámci politické agitace své osoby jako politika, překročil hranici, které se dá nazvat jednáním šikanózním vůči povinnému subjektu, a dá se přisvědčit odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu, že žadatel opakovaně zneužil práva na informace. Ve spise jsou založeny žádosti o poskytnutí informace podané žadatelem dne 14. 7. 2016, 10. 8. 2016, 23. 9. 2016, 7. 11. 2016, 1. 2. 2017, 20. 2. 2017, 23. 2. 2017.

Odborná literatura definuje zneužití práva jako chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného. Princip institutu zákazu zneužití práva se přitom sestává ze dvou spojených římskoprávních principů, a sice „*neminem laedit qui iure suo utitur*“ (kdo vykonává svoje právo, nikomu neškodí) a „*mal enim iure nostra uti non debemus*“ (nemáme však zneužívat svoje právo).

Zvláštním případem zneužití práva je šikanózní výkon práva – to jest, když někdo vykonává své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; ze zásady *lex specialis derogat generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem. Platí tedy, že pokud právní norma určité chování dovoluje a jiná (tedy doktrína zákazu zneužití práva) je zakazuje, je takovéto chování ve skutečnosti nikoliv výkonem práva, ale protiprávním jednáním. Za příbuzný pojem označuje obcházení zákona, chování in fraudem legis. To spočívá v tom, že se někdo chová podle právní normy (*secundum legem*), ale tak, aby záměrně dosáhl výsledku právní normou nepředvídaného a nežádoucího (srovnej KNAPP, Viktor. Teorie práva. Praha: C. H. Beck, 1995. s. 184).

Obdobně je vykládán zákaz zneužití subjektivních práv jako typ protiprávního chování, které sice formálně nepřekračuje hranice subjektivního práva, překračuje však hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv, které jsou vymezeny v různých právních řádech různými kritérii. Sankcí za zneužití práva je odmítnutí právní ochrany zdánlivého výkonu práva (srovnej HENDRYCH, Dušan, et al. Právní slovník. 3. rozš. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. 1459 s.).

Krajský úřad si je vědom situace, že žadatel nemusí v žádosti o poskytnutí informace sdělovat důvody, pro než informace shromažďuje, tj. zda informacemi sleduje veřejnou kontrolu orgánů státu či územních samosprávních celků. Lze však vysledovat z počtu a charakteru žádostí o poskytnutí informace, zda tímto žadatel sleduje pouhou "zvědavost", zda informace potřebuje ke svému dalšímu bádání či zda se jedná o systematickou činnost, kterou žadatel obtěžuje povinný subjekt a těží z paralyzování jeho běžné činnosti.

Rozšířený senát ve svém usnesení č. j. 1 As 70/2008-74 ze dne 27. 5. 2010 uvádí, že „zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vudcích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastními právnímu řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se - zcela logicky - nejvíce střetává.“

Ze spisového materiálu je prokázáno, že žadatelovy přípisy se objevily v březnu 2015, dne 16. 8. 2015, dne 7. 9. 2016, dne 15. 1. 2017 a dne 7. 5. 2017 v domovních schránkách obyvatel obce Fryšava pod Žakovou horou, kde občany obce informuje o svém pohledu na aktuální dění v obci. Nepochybně se tak jedná o politickou agitaci z pozice zastupitele a bývalého starosty obce s cílem poškodit současné vedení obce a snahou stupňovat politický boj v rámci své politické kampaně.

V zapojení informací získávaných šikanózními žádostmi o poskytnutí informace v rámci rozšiřování politických názorů a dehonestaci kroků obce spatřuje krajský úřad nerespektování primárního účelu práva na informace daného v článku 17 Listiny, jímž je politické právo na kontrolu státních a veřejnoprávních korporací, avšak nikoliv získávání informací pro politickou (mnohdy nerovnou) soutěž.

Rovněž judikatura vychází z teorie práva a aplikuje ji na konkrétní případy zneužití práva v oblasti práva na informace, konkrétně například rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 1 Afs 107/2004 - 48 ze dne 10. 11. 2005, který uvádí (cit.): „Zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovoleného jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz Knapp, V.: Teorie práva. C. H. Beck, Praha 1995, str. 184 – 185). Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu“. Z výše uvedeného tedy vyplývá i to, že zneužití práva nemusí být konstatováno pouze v případě cílené šikany na konkrétního jednotlivce, ale i společnosti.

Krajský úřad podotýká, že šikanózní žádosti o poskytnutí informace zasahují zejména nejmenší obce I. stupně, tzn. ty povinné subjekty, v jehož čele stojí neuvolněný starosta s žádným či skromným úřednickým aparátem, jenž mu neumožňuje čelit přívalu žádostí o poskytnutí informace, jejichž cílem je primárně znepříjemnit výkon veřejných funkcí obce a dále zahltit obec agendou, již obec není v žádném případě připravena čelit. Krajský úřad uvádí, že tyto šikanózní žádosti o poskytnutí informace by dokázaly paralyzovat mnohem větší správní úřady než malou obec I. stupně.

Krajský úřad by na tomto místě ocitoval rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 107/2004 - 48 ze dne 10. 11. 2005, který se zevrubně dotkl otázky úkolu a smyslu práva jakožto normativního systému, který přiléhá na tento projednávaný případ (cit.): „Právo je jedním ze společenských normativních systémů; je tedy nerozlučně spjata s existencí společnosti, kterou svým regulativním působením významně ovlivňuje. Úkolem práva jako společenského normativního systému je zabezpečit reprodukci společnosti a tedy i vůbec její řádné fungování. Aby společnost nebyla pouhým souhrnem autonomních individuí, sledujících výlučně své vlastní zájmy, potřeby a toliko svůj prospěch, a nerespektujících zájmy, potřeby a prospěch ostatních, resp. celku, musí ve společnosti existovat i určitá shoda ohledně základních hodnot a pravidel vzájemného soužití. Z tohoto pohledu je evidentní, že právní řád nemůže být hodnotově neutrální, ale musí obsahovat, chránit a prosazovat alespoň hodnoty, které umožňují

bezporuchové soužití jednoho člověka s lidmi dalšími, tedy život člověka jako člena společnosti. [...] Smyslu práva jako takového odpovídá pouze takový výklad textu právního předpisu, který takové uspořádání vztahů ve společnosti respektuje. Výklad, který by – při existenci několika různých interpretačních alternativ – racionalitu uspořádání společnosti pomíjel, nelze považovat za správný a závěr, k němuž dospívá, potom důsledně vzato nelze považovat ani za existující právo.“

Krajský úřad ze své rozhodovací praxe má vědomost o tom, že šikanózní žádosti o poskytnutí informace vedly dokonce ke složení mandátu valné většiny zastupitelů jedné obce a opakovaným volbám do obecního zastupitelstva. I v tomto případě se zdá, že aktivity žadatele přispívají k rozštěpení místní komunity na dva nesmiřitelné tábory zastánců a odpůrců současného vedení obce.

Krajský úřad proto přisvědčuje povinnému subjektu, že žadatel překročil rámec daný ústavním pořádkem, zákonem o svobodném přístupu k informacím a judikaturou vážící se k právu na informace.

S ohledem na výše uvedené rozhodl krajský úřad, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku

Toto rozhodnutí o odvolání je konečné a dle § 91 odst. 1 správního řádu se proti němu nelze dále odvolat.

V Jihlavě dne: 25. července 2017

Vypraveno dne: 25. 7. 2017

otisk úředního razítka

Ing. Ivana Šteklová, v.r.
vedoucí Odboru sekretariátu hejtmána

Rozdělovník

obdrží do datové schránky:

obdrží doporučeně spolu se správním spisem a vyznačenou právní mocí rozhodnutí:

Obec Fryšava pod Žákovou horou, Fryšava pod Žákovou horou 9, 592 04 Fryšava pod Žákovou horou